

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11.9.2012 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Vacka a přísedících Mgr. Jany Wiszové a Jana Fajfra takto:

obžalovaný

J [redacted] (J [redacted]) E [redacted],

nar. [redacted] v [redacted], občan [redacted], trvale bytem ve [redacted] na adrese [redacted], [redacted]
[redacted], v [redacted] přechodně bytem na adrese [redacted] v [redacted], tč. ve vazbě ve
Vazební věznici VS ČR v [redacted], [redacted],

je v i n e n , ž e

ve dvou případech, kdy k prvnímu došlo přesně nezjištěného dne v období od měsíce ■■■ do konce ■■■ ■■■ na přesně nezjištěném místě a k druhému dne ■■■ v bytě na adrese ■■■ v ■■■, za účelem svého sexuálního uspokojení ■■■ nezl. ■■■ ■■■, nar. ■■■, jehož věk znal, v době, kdy ho měl svěřeného jeho matkou ke hlídání, zneužívaje svého vlivu na ■■■ a jeho důvěry, kterou v něho jako ve svého ■■■ měl, jakož i jeho velmi nízkého věku a jemu odpovídající dosavadní absence znalostí sexuální problematiky, v důsledku čehož nebyl schopen pochopit smysl jeho jednání a nevěděl, že se jedná o jednání protiprávní, a tudíž se jeho jednání neměl ani důvod účinně bránit, čímž tak zneužil jeho bezbrannosti, přiměl k tomu, aby se před ním jako on obnažil vysvlečením kalhot a spodního prádla a následně se po přetažení předkožky svého penisu svým penisem, který si držel rukou, tloukl s penisem obžalovaného, který měl tento rovněž v ruce, a to tak, jako by se v případě jejich penisů jednalo o šermující meče, a poté si penisy o sebe navzájem i třeli kolem dokola, a to v obou případech tak intenzivně, že to poškozeného na jeho penisu bolelo a způsobilo mu to zarudnutí jeho penisu, a dále musel obžalovanému líbat jeho nahý penis a nahé hýždě, jeho penis rukama tahat a do jeho penisu narážet rukama nebo nohama, což dělal obžalovaný i jemu, a rovněž se s ním navzájem třel i obnaženými hýžděmi,

t e d y

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší 15 let svěřené do jeho dozoru zneužívaje jeho závislosti nebo svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti nebo vlivu.

Č í m ž s p á c h a l

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e z a t o

Podle § 187 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v **trvání t ř í (3) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s dozorem.**

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému **u k l á d á** ochranné psychiatricko-sexuologické léčení ve formě ústavní.

Odůvodnění

Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v [REDAKCE] podal na obžalovaného J [REDAKCE] J [REDAKCE] E [REDAKCE] obžalobu pro výše uvedený skutek, ve kterém původně spatřoval naplnění skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku. Je nutno konstatovat, že zdejší soud v této věci již opakovaně rozhodl a při svém druhém rozhodnutí, které bylo vyhlášeno dne 11.8.2011, uznal obžalovaného vinným skutkem popsáním v obžalobě a za to jej odsoudil pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 roků, pro jehož výkon zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou a dále bylo obžalovanému uloženo podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku ochranné psychiatricko sexuologické léčení ve formě ústavní.

Obžalovaný si proti tomuto rozsudku podal odvolání a v jeho neprospěch státní zástupce, o kterém rozhodl Vrchní soud v Praze svým usnesením ze dne 8.11.2011, sp. zn. [REDAKCE] a to tak, že odvolání obžalovaného i státního zástupce podle § 256 tr. řádu zamítl.

Obžalovaný si prostřednictvím svého obhájce podal dovolání k Nejvyššímu soudu ČR a na základě tohoto dovolání rozhodl Nejvyšší soud ČR v neveřejném zasedání dne 9.5.2012, pod sp. zn. [REDAKCE] tak, že z podnětu dovolání obžalovaného se podle § 265k) odst. 1 tr. řádu zrušují usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 8.11.2011, sp. zn. [REDAKCE] a jemu předcházející rozsudek Krajského soudu v [REDAKCE] ze dne 11.8.2011, sp. zn. [REDAKCE]. Zároveň byla zrušena všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu. Podle § 265l) odst. 1 tr. řádu bylo přikázáno Krajskému soudu v [REDAKCE] aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl a ve smyslu § 265l) odst. 4 tr. řádu byl obžalovaný J [REDAKCE] E [REDAKCE] vzat do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. c) tr. řádu.

Z usnesení Nejvyššího soudu ČR [REDAKCE] vyplývá, že důvodem takového rozhodnutí byla ta skutečnost, že podle Nejvyššího soudu skutková zjištění nalézacího a potažmo i odvolacího soudu jsou v extrémním nesouladu s učiněnými právními závěry. Podle

názoru Nejvyššího soudu napadené usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 8.11.2011, sp. zn. [REDAKCE] proto tedy ve vztahu k právní kvalifikaci jednání obžalovaného jako zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. řádu nemůže obstát. Nejvyšší soud uložil nalézacímu soudu, aby se v intencích zrušujícího rozhodnutí předmětnou věcí znovu zabýval a postupoval přitom v souladu s právním názorem, který k projednávaným právním otázkám zaujal Nejvyšší soud. Jde především o to, zda skutková zjištění učiněná v projednávané věci lze podřadit pod skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 tr. zákoníku, či zda se jedná o jiný trestný čin.

Na základě tohoto usnesení Nejvyššího soudu ČR proto soud ve věci nařídil hlavní líčení, kdy obsahem tohoto hlavního líčení byl opětovný výslech obžalovaného k výše popsané trestné činnosti a seznámení všech zúčastněných stran s usnesením Nejvyššího soudu ČR, byť jim toto usnesení bylo doručeno a rovněž všem stranám byla dána možnost se k tomuto usnesení se vyjádřit.

Obžalovaný při svém výslechu u hlavního líčení setrval na svých výpovědích z předchozích hlavních líčení, na které se odkázal a zopakoval, že se žádné trestné činnosti nedopustil, že by měl být obžaloby zproštěn.

Obhájce obžalovaného pak i přes obsah usnesení Nejvyššího soudu ČR navrhl, aby zdejší soud nadále doplňoval dokazování a to jednak vypracováním nového znaleckého posudku na osobu obžalovaného a rovněž aby byl proveden důkaz posudkem ústavu, který on předložil v rámci svého podaného odvolání k posouzení již Vrchnímu soudu v Praze a Vrchní soud tento jeho návrh neakceptoval a dále poukázal na to, že se rozhodně nemůže ztotožnit s hodnocením důkazů tak, jak je provedl při předchozím hlavním líčení a následném odůvodnění svého rozhodnutí zdejší soud a kterému přisvědčil i soud odvolací.

Zdejší soud po poradě senátu návrhy obhájce obžalovaného na další doplnění dokazování pro nadbytečnost zamítl a to jednak proto, že již z obsahu samotného usnesení Nejvyššího soudu ČR vyplývá, že v rámci dovolání není možno opětovně přezkoumávat skutkový děj a důvod zrušení rozhodnutí zdejšího soudu a Vrchního soudu byl pouze ten, že dle názoru Nejvyššího soudu skutková zjištění nalézacího a odvolacího soudu jsou v extrémním nesouladu s učiněnými právními závěry. V žádné části usnesení Nejvyššího soudu ČR se nepíše nic o tom, že by se měl zdejší soud opět zabývat zjištěními skutkovými. Navíc soud poukazuje i na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 8.11.2011, sp. zn. [REDAKCE], kdy v jeho odůvodnění je výslovně uvedeno, že skutková zjištění krajského soudu jsou úplná a správná a Vrchní soud v Praze proti nim nemá žádné námitky.

Na doplnění ještě soud poukazuje tu skutečnost, že zamítnutí návrhu na provedení dalšího důkazu ze strany obžalovaného a to ústavním znaleckým posudkem Univerzity [REDAKCE], kdy tento posudek se vyjadřoval k výpovědi nezletilého, bylo Vrchním soudem odůvodněno nejen tím, že u tohoto znaleckého posudku není doložka uvedená v § 110a) tr. řádu, ale, a to především, ta skutečnost, že Univerzita [REDAKCE] obžalovaného ani nevyšetřila.

Na základě těchto skutečností má zdejší soud za to, že i po vydání usnesení Nejvyššího soudu ČR není nutno skutkový děj opět jakýmkoliv dalším způsobem prokazovat či provádět nové důkazy, které by měly vést k případně jiným skutkovým zjištěním. Za zjištěným skutkovým stavem si zdejší soud stojí a plně odkazuje na odůvodnění rozsudku, který byl v této věci dne 11.8.2011 vyneseno a ze kterého vyplývá, že:

Obžalovaný J. J. E. v přípravném řízení svoji trestnou činnost popřel a ve své výpovědi uvedl, že ke svému má velmi dobrý vztah a to jako a rozhodně by mu nikdy v životě neublížil. Je pravdou, že na žádost matky J. S. dne hlídal, ale k tomu, co je mu kladeno za vinu, nedošlo, a to ani v minulosti, kdy se s ním stýkal v souladu se soudním rozhodnutím vždy ve středu 1x za tři týdny v době od 14 do 18 hod. Na žádost jeho matky, když ona to potřebovala, tak párkrát rád a ochotně i po několik dnů hlídal nad rámeč soudem upraveného styku. Jinak dne i vysprchoval s tím, že si na jeho podnět přetáhl na přirození předkožku a přirození si namydil a umyl. V minulosti se totiž musel podrobit operativnímu zákroku pro problémy s předkožkou. Po příchodu matky se v přítomnosti pohádali tak, že J. S. až hystericky řvala, což rozrušilo. On odjel do a až do jeho zadržení se s ním nesešel. Jinak umožnil, aby si prohlížel jím dovezené bulvární noviny, ve kterých byly obrázky nahých žen, kdy jednu si vystříhl a fotil si ji foťákem, který mu daroval. Fotili se spolu i pod peřinou. Nikdy jindy mu ale pornografické fotky neukazoval. K matce uvedl, že po něm vždy jen chtěla peníze a aktuálně se s ním soudí o výši výživného na, kdy se domáhá jeho zvýšení. Nechce mu také dovolit, aby se jezdil mimo, byť by ho chtěl vzít do nebo i do. V má přítelkyni P. Obžalovaný je občanem, ale česky rozumí, a proto tlumočnicka a překlady rozhodnutí nežadá. K pak ještě dodal, že u něho pozoroval, že má bujnou fantazii, že si rád vymýšlí, když v jeho přítomnosti naposled vedl fiktivní telefonát s osobou, kterou oslovoval „brácho“, čímž myslel svého nevlastního bratra z, dospělého obžalovaného. Mimoto u něho zaznamenal používání jeho věku nepřiměřených vulgarismů, které pochytil údajně ve školce. A také se na něj opakovaně přišel podívat na záchod, když močil s tím, že to chtěl vidět, proto si musel v poslední době přidržovat dveře, ale i tak lomcoval s dveřmi a chtěl vědět, zda čurá nebo kaká.

V průběhu původního hlavního líčení obžalovaný setrval na své výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení a nad její rámeč dodal, že pokud se s fotil pod peřinou, tak jej rozhodně neosahával, dělal to na přání, který měl radost z toho, že se fotí. V novinách, které přivezl z, žádné erotické obrázky nebyly, podle něho je celá věc výmyslem jeho bývalé manželky, se kterou má další soudní spory. Zřejmě matka žálí na to, že má obžalovaného rád. Sám ví o tom, že měl problémy s přirozením, nešla mu přetahovat kůžička, takže podle jeho názoru i tato věc svědčí pro to, že se ničeho nedopustil. Při dalším výslechu u hlavního líčení dne 7.4.2011 své výpovědi doplnil tím, že podle jeho názoru se jedná o pomstu ze strany matky nezletilého paní S.

Vina obžalovaného je prokazována především svědeckou výpovědí jeho bývalé manželky a matky poškozeného J. S., která v přípravném řízení vypověděla, že na základě toho, co jí bylo sděleno panem T. i nezletilým, podala na

obžalovaného trestní oznámení, které se zakládá na pravdě v tom směru, že zde uvádí skutečnosti, které od obou ví i to, čeho si sama všimla. Konkrétně vypověděla, že od svého [redacted] poškozeného nezl. [redacted] se dozvěděla o celém jednání, které je ve výroku rozsudku popsáno, její [redacted] jí to i názorně předváděl a potvrdil jí, že mu jeho [redacted] ukazoval i nějaké časopisy s nahatými lidmi. Podle jejího názoru jí vše vysvětlil spontánně, bez přemýšlení vše znázornil a ona sama se domnívá, že si nic nevymýšlí, že se jedná v případě jejího [redacted] o hru, kterou vymyslel jeho [redacted]. Potvrdila, že s obžalovaným má neshody a že navzájem mezi nimi pokračuje soudní řízení ohledně zvýšení výživného u Okresního soudu v [redacted]. Popsala vztah s obžalovaným, ze kterého se [redacted] narodil nezletilý poškozený [redacted] s tím, že její vztah s obžalovaným definitivně skončil v [redacted] 2005 na první narozeniny [redacted]. Od ledna 2004 začal obžalovaný mít poměr i s družkou J. [redacted] P. [redacted] z [redacted], u které přechodně obžalovaný v [redacted] pobývá, neboť jinak žije ve [redacted]. S poškozeným se pak obžalovaný začal stýkat až na základě soudního rozhodnutí od roku 2006. Dne [redacted] poškozeného obžalovaný hlídal nad rámec upraveného styku. V sobotu [redacted] ho pak už hlídat nemohl, ač to od něho potřebovala, aby mohla u kamarádky J. [redacted] H. [redacted] dopsat bakalářskou práci. Večer [redacted] se rozešli proto ve zlém. Poprvé se jí přítom stalo, že když jí obžalovaný [redacted] večer předával, byl [redacted] už vykoupaný a v pyžamu. V digitální fotoaparátu, který poškozený od obžalovaného dostal, stejně jako dle jejího podaného vysvětlení její matka V. [redacted] M. [redacted], která ji na to upozornila, viděla z novin či časopisu vyfocenou nahatou ženu, jejíž obrázek měl nezl. [redacted] vystříhnout obžalovaný. Jinak už na podzim 2009 měl obžalovaný [redacted] ukázat holý zadek, což mu vyčetla, aniž by ale on sám v tom spatřoval něco špatného, když prý si to sám [redacted] přál. Později začalo [redacted] vadit mazlení a chtěl od ní jen lechtat. Obžalovaný ho údajně měl líbat po celém těle, přičemž na dotaz, zda i na pindíky, jí [redacted] neodpověděl, jen sklopil oči a mlčel, a na opakovaný dotaz zcela evidentně nepravdivě odpověděl, že „ne“, protože o několik dní později o tom hovořil tak, že je to nehygienické. O obžalovaném ví, že měl mít problémy s nějakou paní V. [redacted], které měl údajně obtěžovat děti. Jinak [redacted] byl v [redacted] [redacted] na procházce s P. [redacted] T. [redacted], přítelem její kamarádky J. [redacted] H. [redacted], když sepisovaly její bakalářskou práci. Se slzami v očích se venku [redacted] nemohl vyčůrat, přičemž P. [redacted] si všiml, že měl oteklé přirození a [redacted] si mu stěžoval, že ho to bolí. Zvětšeného přirození si pak i ona sama všimla při [redacted] večerním mytí, kdy si i stěžoval na bolest. Po [redacted] se změnil [redacted] přístup k [redacted] kdy o něm už nechce ani slyšet, ledaže už by s ním nehrál tu hru s pindíky.

V průběhu hlavního líčení se tato svědkyně neodchýlila od toho, co je uvedeno shora. Zopakovala skutečnosti výše uvedené a navíc potvrdila, že jí její [redacted] sdělil, že kromě předmětného dne [redacted] si takto s [redacted] hrál i v době, kdy chodil do školky do druhé třídy, tj. od [redacted] do [redacted]. Tyto hry provozovali na základě toho, co vymyslel obžalovaný. V minulosti si nikdy nevšimla, že by její [redacted] měl takové problémy s přirozením, i když dříve určité problémy měl, ale rozhodně ne takového rázu, toto bylo poprvé. Poškozený jí říkal, že potom, co si s ním otec hrál, tak tatínek běžel na záchod a údajně měl bílé čůrání. Potvrdila, že jí [redacted] říkal, že líbal obžalovaného na přirození na jeho žádost, ale neřekl jí, zda to bylo jednou nebo vícrát. Jak svého [redacted] zná, tak se domnívá, že jí říká pravdu, je natolik chytrý, že dokáže popsat to, co se skutečně stane. Z její strany se rozhodně nejedná o pomstu vůči obžalovanému. Obžalovaný se začal stýkat na základě

soudního rozhodnutí se [redacted] někdy od [redacted]. V současné době má podle názoru matky její [redacted] velký strach z chlapů, nemá k nim důvěru. V období roku 2009, 2010 u ní v bytě obžalovaný určitě jednou přespal, zda to bylo i dvakrát, to si není jistá. Svědkyně jednoznačně uvedla, že jí její [redacted] sdělil, že se toto jednání skutečně stalo [redacted], protože konstatoval, že se jednalo o pátek před [redacted].

Výpověď sv. J. [redacted] S. [redacted] je podporována i výpovědí svědka P. [redacted] T. [redacted].

Svědka P. [redacted] T. [redacted] ve své výpovědi v přípravném řízení konstatoval, že v předmetné době byl přítelem J. [redacted] H. [redacted] (která je v současnosti jeho manželkou) a ta je kolegyní matky poškozeného. Dne [redacted] byla u nich J. [redacted] S. [redacted] se svým [redacted], neboť si potřebovala dodělat práci do školy a on byl s jejím [redacted] na vycházce a všiml si, že se poškozený při čůrání rozbrečel. Šel proto za ním a viděl, že měl jakoby naběhlé fialovohnědé přirození. Proč brečí, se ho ale neptal. Zpětně si také uvědomil, že cca od března nebo začátku dubna [redacted] přestal poškozený oproti předchozí době o jeho [redacted] skoro mluvit, zatímco předtím o něm hovořil poměrně často. Jinak [redacted] mu i říkal, že mu [redacted] vozí časopisy, kde jsou nahé ženy a muži, že si je s [redacted] prohlížejí, vystříhují si z nich obrázky a pak si je fotí. O všem pak jeho matce řekl. Při další návštěvě u nich si [redacted] k němu odmítl přilehnout, když mu chtěl číst. O svém [redacted] pak i přestal mluvit. [redacted] přitom začal být v poslední době více ustrašený, více se upínal na matku. Navíc začal jednat i zkratkovitě, kdy ve zteku rozbíjel věci.

I tento svědek v průběhu hlavního líčení vypověděl shodně se svojí výpovědí v přípravném řízení. Potvrdil, že mu poškozený říkal, že v případě čůrání ho to pálí, ale důvod svědkovi neřekl, stále mlčel a pouze vzlykal. Je pravdou, že z počátku [redacted] neměl rád muže. Tím, že se spolu stýkali delší dobu, tak si k němu časem cestu našel a on ho mohl nosit i v náručí, avšak bylo to zcela výjimečné. Zpočátku poškozený o svém [redacted] mluvil dobře, po [redacted] 2010 o něm již nemluvil, on se ho neptal na to, proč tomu tak je.

Z výpovědi svědkyně V. [redacted] M. [redacted] v přípravném řízení soud zjistil, že se jedná o babičku poškozeného nezl. [redacted] a pomáhá své dceři J. [redacted] S. [redacted] s péčí o něj. Zná se i s obžalovaným a podle jejího názoru byl původně vztah obžalovaného s nezl. [redacted] dobrý. [redacted] měl svého [redacted] rád, avšak od [redacted] 2010 se vše změnilo, nezletilý o svém [redacted] přestal mluvit. Potvrdila, že jí nezletilý říkal, že leží s [redacted] v posteli ve slipech. Obžalovaný hlídal nezletilého [redacted] i na [redacted] 2010, kdy ho také oproti zvyklostem vysprchoval a uložil. Od dcery ví, že následující den, když byl [redacted] na procházce s přítelem její kamarádky, tak se rozbrečel, že se nemohl vyčůrat, protože jej bolel pindík, a ten přítel J. [redacted] kamarádky zaznamenal, že [redacted] měl přirození oteklé. Večer se pak rozbrečel, když se měl vykoupat, kdy jinak se do té doby koupal rád. Nechal se jen osprchovat. Nakonec se postupně své matce svěřil, že se s obžalovaným museli pusinkovat svými pindíky, že nazí běhali po pokojíčku a třeli se pindíky o sebe a obžalovaný měl [redacted] pindíkem klepat do zadku. Měli se pak i fotografovat. Sám [redacted] jí pak řekl, si s obžalovaným prohlíželi časopisy, kde byly nahaté ženy, že jemu se líbí ženský, zejména zadek, prsa a prcka, a proto se na ni i chtěl jít podívat do koupelny, když se svědkyně cca týden před jejím výsledkem sprchovala. Přitom už od ledna 2010 začal být [redacted] na svědkyni drzý až vulgární a po [redacted] jí dal i

facku, když jej pokárala. Od manžela ví, že si s ním chtěl hrát tak, že budou nazí, přičemž krátce na to před ní nahý vyskočil na stůl a začal před ní mrskat pindíkem, a to proto, že si s ním hrát nechce, kdy pak k jejímu dotazu, co to dělá, odpověděl, že si takhle hrál s [redacted] že si pindíky mrskají na zadek, na což se zarazil a řekl, že si ještě hrají jinak a že jí více nesmí říci. Jinak zatímco dříve byl mírné a milé povahy, začal být hlavně po [redacted] vzteklý a hned brečí. Ztratil trpělivost a je nesoustředěný, kdy ani nedohraje celou partii šachů. Je hodně citlivý a nechce chodit nejen do školy, ale ani k nim, proto ho hlídá v bytě dcery. Doposud byl vždy pravdomluvný a neměl příležitost poznat, co je to lež.

U hlavního líčení svědkyně zopakovala výše uvedené skutečnosti s tím, že nad rámec své výpovědi dodala, že k ní po [redacted] 2010 [redacted] přiběhl, svlékl se a chtěl si s [redacted] hrát a na její dotaz jí sdělil, že takto to dělají s [redacted]. Skutečně byl na ni poslední dobou [redacted] agresivní, používal i vulgární výrazy, i když vůči ní ne a někdy ji i uhodil. O tom, že měl [redacted] problémy s přirozením v minulosti, to ví, avšak podrobnosti jí známy nejsou.

V průběhu přípravného řízení byl ve smyslu ust. § 102 odst. 2 tr. řádu vyslechnut poškozený nezletilý [redacted] [redacted] [redacted], který ve své výpovědi, kterou učinil za přítomnosti policistky, obhájce, znalkyně, pracovnice Orgánu sociálně právní ochrany dětí a své matky uvedl, že se s obžalovaným svými penisy, které si drželi v ruce, navzájem třeli, kdy obžalovaný u toho před ním klečel. Bolelo ho to přitom trošičku, ale [redacted] ne, protože ten má pindoura „silnýho“, což současně na prstech rukou demonstroval. Pindík [redacted] nevyrostl. Stalo se to už dvakrát. Poprvé to bylo už dávno, ale už chodil ve školce do [redacted] ročníku, a proto již konkrétní detaily nebyl schopen popsát. Podruhé se to pak stalo v pátek před [redacted] i u nich doma, když ho obžalovaný hlídá. Penisy se kolem sebe dokola třeli tak, že ho to až bolelo kolem dírky, ze které mu vychází čůrání. Obžalovanému musel penis i líbat, přičemž ho přitom svěděly jeho chloupky. Třeli se o sebe i holými zadečky. Za pindoury se i tahali a nebo do nich rukama a nohama naráželi, když spolu jakoby bojovali svými těly. Naposled mu obžalovaný přitom přivezl jako dárek digitální foťák a ukazoval mu jako už po několikáté noviny či časopis s fotkami nahatých paní a pánů, kdy na jedné hrál oblečený pán tenis s nahou ženou. Obžalovaný za ním na záchod chodil, jen když potřeboval utřít prdelku. On sám se byl jednou podívat na [redacted], jak čůral. Obžalovaný po něm i chtěl, aby o tom všem mlčel a nikomu o tom neříkal. Jinak ale má [redacted] moc rád a líbilo by se mu, kdyby u nich bydlel napořád, protože si s ním [redacted] hraje, chodí na procházky a fotí se spolu ve spodním prádle i pod peřinou.

Na základě námitek, které v průběhu hlavního líčení vznesl obhájce obžalovaného, bylo promítnuto video, kde je výpověď tohoto svědka zachycena a z tohoto záznamu je zřejmé, že nezletilý svědek byl s ohledem na svůj věk řádně poučen. Tam, kde jednoznačně neodpovídal, kývá hlavou s tím, že rozumí, že paní vyslyšající je policistka, že musí mluvit pravdu a že souhlasí s tím, že bude vypovídat. Kýval hlavou i na přímý dotaz, zda bude mluvit pravdu, zda ví, co je to pravda a zda ví, že se vše zapisuje. Z videa vyplývá, že vyslyšající ho seznámila se všemi, kteří jsou přítomni výslechu a učinila na něj dotaz, zda mu nevadí, že si budou povídat o [redacted], načež poškozený nezletilý opět kývá s tím, že bude odpovídat

podle pravdy. Ze záznamu je zřejmé, že byl poučen i o tom, že když neví, nemusí vypovídat a také vyplývá, že nezletilý svědek uvedl, že si bude povídat o [REDAKCE], což mu nevadí. A kdyby nechtěl vypovídat, nemusí a opět kývá hlavou, že tomu rozumí. Vyslýchající mu opakovaně vysvětlila přiměřeně jeho věku jeho práva a opakovaně bylo uvedeno, že vypovídat nemusí. Ze záznamu je zřejmé, že výpověď, která je ve spise v písemné formě uvedena, odpovídá tomu, co nezletilý svědek řekl, je patrné, že nezletilý svědek na panenkách, které měl k dispozici, ukázal, jak hry s [REDAKCE] probíhaly a také je slyšet jeho výpověď v tom směru, že matce řekl o [REDAKCE], co s [REDAKCE] dělali a ona z toho radost neměla. Je zde zachyceno rovněž to, že poprvé k obdobnému jednání došlo v době, kdy [REDAKCE] přijel poprvé (tak, jak je to časově formulováno ve výroku rozsudku) a naposledy dne [REDAKCE].

Svědčce J. [REDAKCE] P. [REDAKCE] se omluvila soudu z osobního výslechu v této trestní věci, což odůvodnila svými zdravotními důvody a v průběhu hlavního líčení státní zástupce i obžalovaný dali souhlas se čtením její svědecké výpovědi, z které vyplynulo, že svědkyně je přítelkyní obžalovaného, se kterým intimně žije od léta 2004. Ví o tom, že předtím obžalovaný žil s J. [REDAKCE] S. [REDAKCE] se kterou má nezletilého [REDAKCE]. Podle jejího názoru obžalovaný svého [REDAKCE] má rád a ona nevěří tomu, že by mu byl schopen jakkoliv ublížit. Obžalovaný vždy měl možnost se stýkat s hodně dětmi i v rodinách, do kterých společně jezdili na návštěvy, přičemž z jeho chování k nim bylo zřejmé, že děti miluje a ony jeho. Pokaždé jí vyprávěl, co s [REDAKCE] dělávali, a rovněž jí o něm říkal, že si někdy vymýšlí a ve školce pochytil sprostá slova. Malého [REDAKCE] svědkyně naposled viděla o jeho 1. narozeninách, kdy později si jeho matka nepřála, aby si obžalovaný bral [REDAKCE] k nim do [REDAKCE]. Právě ona měla obžalovanému v roce 2005 půjčit 0,5 mil. Kč na koupi bytu pro J. [REDAKCE] S. [REDAKCE], aby měla kde s [REDAKCE] bydlet. Trestní stíhání obžalovaného považuje za důsledek msty J. [REDAKCE] S. [REDAKCE], že ji opustil.

V průběhu hlavního líčení pak byly se souhlasem státního zástupce i obžalovaného čteny svědecké výpovědi svědků V. [REDAKCE] M. [REDAKCE], A. [REDAKCE] E. [REDAKCE], V. [REDAKCE] H. [REDAKCE], L. [REDAKCE] E. [REDAKCE], J. [REDAKCE] H. [REDAKCE] a M. [REDAKCE] V. [REDAKCE], jejichž výpovědi nic podstatného a zásadního v důkazním řízení nepřinesly.

V této věci bylo vypracováno několik znaleckých posudků a to jednak znalecké posudky, které se týkaly obžalovaného, poškozeného nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] a také znalecké posudky, které se týkaly svědkyně J. [REDAKCE] S. [REDAKCE], včetně věrohodnosti její svědecké výpovědi.

Ohledně nezletilého [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] byly vypracovány **znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychiatrie a psychologie**, kdy znalkyně [REDAKCE] E. [REDAKCE] Č. [REDAKCE] a [REDAKCE]. A. [REDAKCE] V. [REDAKCE] v závěrech svých znaleckých posudků konstatují, že poškozený nezletilý [REDAKCE] [REDAKCE] utrpěl v příčinné souvislosti s objasňovaným jednáním obžalovaného zcela jistě po [REDAKCE] dvě vážné přechodné duševní poruchy, a to jednak Poruchu přizpůsobení na prožité popisované předčasné sexuální zkušenosti s blízkou osobou stejného pohlaví a jednak Separáční úzkostnou poruchou v dětství, kterým lze analogicky přiznat celkem [REDAKCE] bodů dle vyhlášky č. 440/2001 Sb., o odškodnění bolesti a

ztížení společenského uplatnění, kdy hodnota bodu činí [REDACTED] Kč. V případě Poruchy přizpůsobení trpěl poškozený po činu bolestmi pohlavního údu a jeho zhmožděním s otokem, změnou barvy kůže od fialové k hnědé a ztíženým aktem močení, a dále to v něm aktuálně vzbudilo sexualizované chování zatím jen v domácím prostředí, kdy bylo zaznamenáno i jeho impulzivní chování k [REDACTED] i s brachiální agresivitou po styku s obžalovaným [REDACTED], jakož i dále předčasné znalosti ze sexuální oblasti a zvýšené úzkostné prožívání při koupání ve vaně. V případě Separáční úzkostné poruchy u něho došlo ke zvýšené fixaci na matku s prožitky strachu z oddělení od ní, bojí se i tmy večer, spí s matkou v jedné posteli, má obavu ze zlodějí a po odloučení od matky se obává ohrožení jednak osoby vlastní, tak i matky. Oběma poruchami poškozený trpí do současné doby s tím, že nelze určit až do kdy u něho budou trvat i nadále. Prožitky, které poškozený popsal, znalkyně hodnotí jako neadekvátní sexuální aktivitu převážně bojového charakteru s dospělým blízkým člověkem stejného pohlaví, kterou prožil nepřiměřeně svému věku, což u něho navodilo nezvratitelný posun hodnot dítěte ve vztahu k vlastnímu já a ve vztahu k sexualitě, což se u něho může projevit nakonec i poruchami v jeho sexualitě zejména od období jeho dospívání. Perspektivně zde totiž existuje nebezpečí, že by mohl sexualizované chování uplatňovat ve svém okolí vůči vrstevníkům, popř. by se dokonce mohl identifikovat s rolí sexuálního agresora i v rámci sexuálního partnerství (znalecký posudek [REDACTED]. E. Č. [REDACTED]).

Z pedopsychologického znaleckého posudku [REDACTED]. V [REDACTED] se pak podává, že po stránce intelektové nezl. [REDACTED] [REDACTED] dosáhl pásma vyššího populačního průměru až mírného nadprůměru, kdy velmi dobrá je i jeho všeobecná informovanost, schopnost orientovat se v sociálních situacích, logický úsudek i paměťové schopnosti. Je zvýšeně vnímavý k okolním podnětům a úroveň svého myšlení je schopen postihnout podstatné znaky dané situace. Úroveň jeho rozumového a mravního vývoje odpovídá spolehlivě jeho věku biologickému. Ke své matce projevuje výrazně pozitivní a vřelé city, kdy se s ní i velmi rád mazlí a stále ji chce mít ve své blízkosti. K obžalovanému má vztah převážně ambivalentní, kdy je jednak jeho dobrým kamarádem na hraní a dovádění, ale nemá rád, když si ho k sobě obžalovaný přitulí, když mu dává pusy a musí s ním hrát „tu hru s těma pindikama“, a také mu na něm vadí, když křičí na jeho matku a hádá se s ní. Po osobnostní stránce je poškozený převážně introvertní, uzavřený, citlivý, s dobrou schopností spolupracovat a podřídit se autoritě. V citové oblasti se u něho projevuje zvýšený sklon k závislosti na matce a v oblasti sociální plachost a pomalejší adaptace na nové prostředí a lidi. Výpověď poškozeného, kterou dne 11.5.2010 ve věci poškozený podal, pak znalkyně hodnotí jako reprodukci skutečně prožitých událostí, když nezjistila, že by měla znaky vymyšlené, naučené či vynucené výpovědi. U poškozeného totiž nebyly zjištěny ani žádné takové osobnostní vlastnosti, které by snižovaly věrohodnost jeho výpovědi a ani motivaci msty vůči obžalovanému. Netrpí ani bájnou lhavostí. Popsané jednání obžalovaného bylo poškozeným vnímáno jako nedobrovolná forma hry, které se podřizoval na žádost obžalovaného, ač přitom trpěl bolestmi, které se mu opakovanými výslechy vybavují z paměti a navozují nepříjemné pocity, a proto by nebylo vhodné jej ve věci znovu vyslyšet. Nezl. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] si přitom v době činu neuvědomoval nevhodnost chování obžalovaného a nebyl ani schopen odporu proti němu. Souvisí to s jeho vývojovou úrovní dítěte předškolního věku, kdy nerozuměl smyslu jednání obžalovaného, neměl žádné znalosti ze sexuální oblasti a obžalovaného vnímal jako autoritu,

kteřé důvěřoval a respektoval proto i jeho požadavky bez schopnosti kritického posouzení objasňované trestné činnosti obžalovaného.

U hlavního líčení znalkyně [REDAKCE]. E. Č. [REDAKCE] potvrdila závěry výše uvedeného znaleckého posudku a dále uvedla, že u poškozeného reálně hrozí, že po sexuální stránce dospěje dříve než ostatní děti, vyplývá to i z jeho současného chování a je u něho dána důvodná obava, že v budoucnu může mít vztah k prostituci se stejným pohlavím. Poruchy, které ve svém znaleckém posudku u poškozeného konstatovala, skutečně vznikly jednáním obžalovaného a podle jejího názoru je zvláště podstatné to, že Porucha přizpůsobení může u poškozeného trvat značně dlouhou dobu a může mít pro něj i fatální následky. Separační úzkostná porucha není tím hlavním, co poškozeného ohrožuje, ohrožuje ho spíše výše citovaná porucha přizpůsobení. Vyšetření nezletilého provedla standardním způsobem, není si vědoma ničeho, co by při vyšetření zanedbali.

Rovněž [REDAKCE]. A. V. [REDAKCE] setrvala na závěrech, které ve svém znaleckém posudku podala a k dotazům konstatovala, že u nezletilého nebyla zjištěna žádná forma návodu k výpovědi, kterou učinil. Nezletilý je samostatný a již při znaleckém zkoumání zjistila, že pokud něco nebylo podle pravdy, tak se nezletilý vůči tomu ohradil. I ona postupovala při vyšetření nezletilého naprosto standardním způsobem. Nezletilý se jí jeví jako bystrý, jeho intelekt je mírně nadprůměrný a nezjistila sklony k bájně lhavosti či ke zkreslování reprodukce informací, které poškozený má. Podle jejího názoru proběhl výslech nezletilého, kterému ona byla přítomna, ze strany policie v souladu s tím, co nezletilý je schopen pochopit. I jí se svěřil nezletilý s tím, že jednání obžalovaného popsané ve výroku tohoto rozsudku nebylo pouze jednou, ale minimálně dvakrát. Znalkyně poukázala rovněž na to, že pokud by nezletilý opakoval stále stejné skutečnosti, mohlo by to svědčit o určitý návod k tomu, jak má vypovídat, což se však v tomto případě nestalo, neboť v jeho výpovědích (před znalcem či v přípravném řízení) byly určité drobnější rozdíly. Z toho vyplývá, že nezletilý reprodukuje skutečně prožitky tak, jak si je zapamatoval.

Jak již výše uvedeno v rámci odvolacího řízení předložil obhájce obžalovaného nový znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie pro děti a mládež, který byl vypracován na nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] znalkyní [REDAKCE] M. F. [REDAKCE] a konzultantkou [REDAKCE]. I. M. [REDAKCE]. Se závěrů tohoto znaleckého posudku vyplývá, že výpovědi nezletilého týkající se jeho možného sexuálního zneužívání nelze považovat za popis skutečně prožitých událostí. Nezletilý má tendenci odvádět tok hovoru k jiným tématům, jeho informace týkající se pohlavního zneužívání jsou vágní, jeho emoční doprovod neodpovídá sdělovaným obsahům. To je dáno vysoce pravděpodobně tím, že popisované události skutečně nezažil. V jeho výpovědi chybí specifické detaily, které by svědčily pro sexuální zneužívání, navíc nezletilý informace v čase mění. Nezletilý produkuje nepravděpodobné sexuální praktiky, odpovídající fantazii dítěte, které následně v čase mění a doplňuje, vysoce pravděpodobně díky častému opakování zvláště ze strany matky.

Podle těchto znalkyň trpěl nezletilý Separační úzkostnou poruchou, kterou však nelze dávat do příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Tato porucha byla u něho již rozvinuta v batolecím věku. Podle znalkyň netrpí nezletilý ani Poruchou přizpůsobení na

prožité popisované předčasné sexuální zkušenosti s blízkou osobou stejného pohlaví. Původní znalkyně se dostatečně nevypořádala s nezralou sexualitou nezletilého, kdy zvýšený zájem o pohlaví je ve věku 3-5 let běžný, proto lze zpochybnit i závěry znalkyně, která uvádí, že u nezletilého došlo k vážnému poškození zdraví. Tyto znalkyně mají za to, že výpověď nezletilého je ovlivněna hlavně jeho matkou, která s ním opakovaně o věci mluvila a kladla mu sugestivní otázky a nezletilý ve snaze se jí zavděčit, začal uvádět další sexuální aktivity s [REDACTED].

V důsledku tohoto naprosto rozdílného znaleckého posudku tak, jak to již konstatuje Vrchní soud ve svém zrušujícím usnesení, proto soud v průběhu hlavního líčení vyslechl za přítomnosti znalkyň [REDACTED]. Č. [REDACTED] a [REDACTED] V [REDACTED] znalkyně [REDACTED]. F. [REDACTED] a [REDACTED]. M. [REDACTED].

[REDACTED]. F. [REDACTED] se při výslechu u hlavního líčení plně odkázala na závěry znaleckého posudku a své závěry zopakovala. Jednoznačně vyloučila, že Separáčnická úzkostná porucha u poškozeného vznikla jednáním obžalovaného. Nezměnila ani svůj názor na Poruchu přizpůsobení. Své závěry mohla učinit i přesto, že nezletilého osobně nevyšetřila, neboť měla podle svého názoru dostatek materiálu k tomu, aby mohla učinit objektivní závěry. K dalším dotazům znalkyně popsala své postupy při vypracování znaleckého posudku a odůvodnila, proč ke svým závěrům došla, a to i na základě dotazů [REDACTED]. Č. [REDACTED]. Ani po těchto dotazech nedošlo ke změně v závěrech znaleckého posudku, který znalkyně [REDACTED]. F. [REDACTED] vypracovala.

Znalkyně [REDACTED]. M. [REDACTED] rovněž setrvala na svých závěrech, které v rámci znaleckého posudku vypracovala. U hlavního líčení vypověděla, že netvrdí, že matka nezletilého ovlivňovala záměrně, avšak podle jejího názoru mu kladla sugestivní otázky a tím ho může ovlivňovat a manipulovat s ním. To byl podle ní tento případ. Dále znalkyně zodpověděla otázky i z řad původních znalkyň, poukázala na to, proč má v některých bodech jiný názor než původní znalkyně a to i přesto, že původní znalecký posudek jako celek neznevažuje, ovšem podle jejího názoru jsou tam momenty sporné, které nebyly řádně zkoumány.

V reakci na výslech těchto znalkyň následně vypovídala jak [REDACTED]. E. [REDACTED] Č. [REDACTED], tak [REDACTED]. A. [REDACTED] V. [REDACTED].

[REDACTED]. E. [REDACTED] Č. [REDACTED] se vyjádřila k námitkám, které byly vzneseny novými znalkyněmi k závěrům jím podaného znaleckého posudku a setrvala na svých závěrech, které již předtím uvedla. Základní pochybení u nově přibraných znalkyň považuje to, že osobně poškozeného nevyšetřily a i nadále na svých závěrech znaleckého posudku jednoznačně trvá.

I znalkyně [REDACTED]. A. [REDACTED] V. [REDACTED] poté, co slyšela výpovědi výše uvedených znalkyň, setrvala na svých závěrech znaleckého posudku a rovněž poukázala na to, že byla opakovaně v kontaktu s nezletilým na rozdíl od znalkyň [REDACTED]. F. [REDACTED] a [REDACTED]. M. [REDACTED] a ve své výpovědi si své závěry znaleckého posudku obhájila. Nic na tom nezměnily ani dotazy ze strany státního zástupce a obhájce.

Jak je patrné, ani osobní výslech znalkyň, a to jak původních, tak nově přibraných, neodstranil rozpory v jejich znaleckých posudcích, které se týkají osoby nezletilého, zvláště jeho věrohodnosti výpovědi a otázky, zda jednáním obžalovaného vznikla nezletilému těžká újma na zdraví tak, jak to na mysli trestní zákoník a jak to ve svém usnesení požadoval Vrchní soud v Praze. Z tohoto důvodu soud rozhodl o vypracování revizního ústavního znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, kdy ustanovil za účelem vypracování tohoto znaleckého posudku znalecký ústav Psychiatrickou léčebnu [redacted].

Znalci, kteří se podíleli na vypracování ústavního znaleckého posudku, projednali jeho závěry a tyto odsouhlasili v kolegiu dne 15.6.2011. Podle závěrů, které byly odsouhlaseny, nezletilý [redacted] [redacted] [redacted] netrpí a netrpěl psychickou poruchou. Je vývojově v pásmu průměru, jeho kognitivní schopnosti jsou průměrné. Ke svému [redacted] i ke své matce má pozitivní vztah. Jeho výpověď z 11.5.2010 je možno považovat za hodnověrnou ve smyslu sdělení, že s [redacted] realizoval hry se sexuálním nábojem. Sledované znaky převážně podporují [redacted] specifickou věrohodnost. Jeho výpověď nebyla nikým z okolí ovlivněna a nezletilý netrpí bájevitou lhavostí ani není zvýšeně sugestibilní. Znalci ústavu došli k závěru, že správné jsou závěry o věrohodnosti nezletilého [redacted] tak, jak je hodnotí posudek [redacted]. E. Č. [redacted] a [redacted]. A. [redacted] V. [redacted]. Pochybení v posudku [redacted] F. [redacted] a [redacted]. I. [redacted] M. [redacted] spatřují znalci ústavu v tom, že v jejich posudku byly málo brány v úvahu vývojové zvláštnosti dětského věku a že bylo příliš spekulováno o případných motivech nepravdivé výpovědi. Obecná věrohodnost nezletilého A. [redacted] M. [redacted] E. [redacted] je dostačující, odpovídá vývojové úrovni nezletilého.

U hlavního líčení byl jako znalec oprávněn stvrdit pravost tohoto znaleckého posudku vyslechnut [redacted]. P. [redacted] G. [redacted]. Tento znalec zopakoval závěry výše citovaného ústavního znaleckého posudku a k dotazům uvedl, že pokud došli znalci ústavu k jiným závěrům ohledně případné psychické poruchy, kterou na rozdíl od původních znalkyň nezletilého nezjistili, nemá to zásadní vliv na posouzení věrohodnosti výpovědi nezletilého ať už obecné, nebo specifické. Při jejich vyšetření u nezletilého nebyly přítomny psychické poruchy, což je možné i proto, že viděli nezletilého v jiném termínu, než původní znalkyně a otázka, zda nezletilý výše uvedenými poruchami trpěl a zda byly způsobeny jednáním obžalovaného, je otázkou do minulosti a nedá se jednoznačně určit.

Znalec pak k dotazům obhájce rozebral důvody, které kolegium znalců vedly k výše citovaným závěrům a uvedl i metody, které byly při vypracování znaleckého posudku použity. Znalec potvrdil, že nezletilý byl při výslechu na policii ve věku, kdy již poznal, že se jedná o důležité skutečnosti, ke kterým se má vyjadřovat a navíc to chápe i proto, že je vyslýchán příslušníky policie. Znalec viděl audiozáznam o výslechu nezletilého, podle jeho názoru byl poučen adekvátně. Pokud znalecký ústav dospěl k závěru, že výpověď nezletilého nebyla nikým ovlivňována, tak tím měli na mysli, že nebyl ovlivňován záměrně jak vypovídat a rovněž nebyly nalezeny znaky nějaké negativní manipulace s dítětem, a to ani ze strany matky. Na dotazy obhájce dále vysvětlil, proč se přiklonili k závěrům znaleckého posudku [redacted]. Č. [redacted] a [redacted] V. [redacted] a poukázal na nedostatky znaleckého posudku [redacted]. F. [redacted] a [redacted].

■. M ■ (např. skutečnost, že ■. M ■ se dostatečně nevypořádala s tím, jaký by mohl být motiv a na jaké straně k tomu, aby buď ■ sám vytvořil výpověď, která je falešná, nebo aby byl doveden někým k falešné výpovědi). Tím, že se s touto skutečností nevypořádala, tak znalkyně usoudila, že výpověď nezletilého je nevěrohodná, což je závěr chybný (spekulativní). U nezletilého nebyla zjištěna nezralá sexualita. Základní prožitek, který nezletilý formuloval při své výpovědi, je pravdivý, pokud se některé detaily liší, nemusí to nutně znamenat to, že výpověď není věrohodná. Zvláště v tomto věku (let) je typické, že děti mohou podávat nepřesné nebo mírně pozměněné výpovědi, které se mohou lišit v detailech, ale neměly by se lišit v jádru sdělení. Takto malé dítě se již zajímá o sexuální orgány jako takové, ale příběhy k tomu nevymyslí, ani detaily navíc. Zde znalec opět poukázal na pochybení nově přibráných znalkyň, které nebraly v úvahu vývojovou zvláštnost dítěte. Ani kolegium znalců nezjistilo u nezletilého projevy nezralé sexuality, které jsou velmi výjimečné, a to ve shodě s ■. V ■. Naopak ■. M ■ tuto skutečnost vypíchla, a to i přesto, že tento závěr není o co opřít.

Ohledně věrohodnosti výpovědi nezletilého pak znalec poukazuje na detaily, které nezletilý ve své výpovědi uvádí, např. to, že říkal, že ho škrábaly chloupky na obličejí, což podle znalce je reprodukce skutečně prožitého. U takto malých dětí, jako je nezletilý, ještě není dotvořena časová osa, takže je zcela běžné, že v jejich výpovědích jsou nepřesnosti při určování doby, kdy k něčemu mělo dojít. Jednání obžalovaného, které nezletilý popsal, rozhodně podle znalce vhodné ve vztahu k dítěti není.

K otázkám Separáční úzkostné poruchy a Poruchy přizpůsobení znalec uvedl, že v současné době již mohly odeznít. Nezletilý se jim při vyšetření jevil jako dostatečně psychicky silný a odolný. Pokud porucha u něho nějaká byla, tak v době vyšetření už byla odeznělá. Znalec se domnívá, že pokud u něho uvedené poruchy byly, tak nevznikly v roce 2010. Proto jejich závěr zní, že nelze s určitostí zjistit, zda poškozený trpěl v předmetné době buď Separáční úzkostnou poruchou nebo Poruchou přizpůsobení, vyloučit se to však nedá.

Znalec ■ J ■ K ■ se ve svém znaleckém posudku vyjádřil k osobě svědkyně J ■ S ■ a ze závěrů tohoto posudku vyplývá, že J ■ S ■ doposud nikdy netrpěla žádnou duševní chorobou v pravém slova smyslu, tj. psychózou. Nebyla u ní zjištěna ani porucha osobnosti a přítomny u ní nejsou ani poruchy paměti a ani rozumových schopností. ■

■, ale jednalo se jen o prostou poruchu přizpůsobení vzniklou na podkladě zátěžovější životní situace, kdy v současné době je již její duševní stav dobrý i s příznivou budoucí prognózou. K žádnému psychiatrovi již nedochází. Z psychiatrického hlediska je plně schopna správně vnímat, chápat, pamatovat si a věrně reprodukovat prožité události.

I tento znalec u hlavního líčení výše citované závěry znaleckého posudku potvrdil s tím, že svědkyně je skutečně schopna z psychiatrického hlediska správné reprodukce všech informací, které se jí dostaly.

■. L ■. Č ■ na svědkyni J ■ S ■ vypracovala znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie a ve svých závěrech uvádí, že intelekt J ■ S ■ je v pásmu vyššího populačního průměru s převahou verbálních a sociálně komunikačních schopností nad neverbálními, kdy její myšlení je zralé a samostatné. Za běžných okolností je schopna chápat kauzální souvislosti, uvažovat komplexně a abstrakčně logicky, vytvářet přiměřené úsudky. Převažují u ní zodpovědné, rozvážné anticipační úvahy, charakterově mravní a postojoyvé úsudky odpovídající společenským požadavkům. I sociálně a emočně je schopna orientovat se v potřebách druhých lidí. Osobnostně je poměrně vyvážená a psychosociálně zralá s průměrnými adaptačními schopnostmi s úzkostným prožíváním jen v nadhraniční zátěži. Jde o ženu spolehlivou, cílevědomou, zodpovědnou a samostatnou se silným mateřským a rodinným cítěním. Je zaměřena na plnění povinností, je pečlivá, důsledná až rigidní. Je ale i sebekritická a snadněji se u ní rozvíjejí pocity viny za události, které nemůže ovlivnit. Sebevědomí má spíše nižší, kdy k sobě je náročná. Neriskuje, pro její chování je typické vysoké sebeovládání se a opatrnost, resp. uvážlivost až nerozhodnost. Vůči obžalovanému je aktuálně její vztah averzivní, tj. emočně chladný a odmítavý na základě zklamání i z toho, čeho se měl dopustit, kdy mu nadále už nedůvěřuje. Absentuje však u ní pomstychtivost vůči obžalovanému, když mu přeje spravedlivý a přiměřený trest a úspěšné absolvování případně nařizené léčby. Celkově v souvislosti s jeho osobou pociťuje lítost a zklamání, méně již hněv či nenávisť. K ■ má mateřský, silný, zralý a přiměřeně ochranný vztah, kdy aktuálně usiluje o kompenzaci jeho psychického a zdravotního stavu i v rámci zajištění jeho docházení na psychoterapii. Je proto minimálně pravděpodobné, že by ho citově a mravně poškodila cílenou účelovou manipulací či jiným nátlakem ke lživé výpovědi vůči jeho obžalovanému ■. Sama je pak ve věci schopna podat nezkraslenou výpověď o tom, co se od ■ o jednání obžalovaného dozvěděla. Účelové lhaní motivované snahou jakkoliv poškodit obžalovaného je znalkyní s vyšší pravděpodobností vyloučeno. Její sociálně verbální projev je otevřený, přirozený a věrohodný, kdy u ní nebyly zjištěny tendence k sociálním manipulacím a hrubému zkreslování skutečnosti, ať už i neuvědomovaně, byť v obecné rovině v běžných sociálních interakcích může i racionální argumentací a důvěryhodným projevem částečně ovlivňovat názory a postoje druhých. Nebyly u ní ale zjištěny rysy asociální či rysy narušeného charakteru, sklony ke lžím či histrióním autosugescím, nadhodnocování nebo jiným deformacím skutečnosti. Celkově proto znalkyně ve vztahu k objasňovanému jednání obžalovaného s vyšší pravděpodobností vylučuje její aktivní a účelové ovlivňování poškozeného a svědků T ■ a H ■ ve smyslu jejich křivé výpovědi vůči obžalovanému. Takové chování neodpovídá jejímu pozitivnímu, zodpovědnému a zralému mateřskému vztahu k ■, a též nebyl zjištěn případný motivační zisk J ■ S ■. Ta totiž nemá osobnostní dispozice ke lžím a návodnému jednání vůči ostatním osobám. Přičemž nebyly zjištěny ani žádné významné okolnosti, které by měly negativní vliv na její schopnost správně vnímat, chápat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události, když tyto schopnosti byly u ní plně zachovány jak na obecné úrovni, tak i ve vztahu k objasňovanému jednání obžalovaného.

U hlavního líčení se znalkyně od výše uvedených závěrů znaleckého posudku neodchýlila a jednoznačně konstatovala, že u matky nezletilého převyšují tendence chránit svého ■ před jakoukoliv formou pomsty vůči obžalovanému. Je velice nepravděpodobné, že by tato svědkyně manipulovala zdravím a cítěním svého ■ jen proto, aby získala prospěch

na úkor obžalovaného. Znalkyně takovéto tendence nezjistila a navíc je zřejmé, že matka ví o tom, že by tímto jednáním svého ■■■■■ poškodila. I přesto, že obžalovaný vede s matkou nezletilého opatrovnické spory, není to důvod k tomu, aby svědkyně povýšila své zájmy nad zájmy svého ■■■■■. Vyplývá to i z toho, že svědkyně umožnila obžalovanému styk s nezletilým, neboť jí bylo známo, že nezletilý o styk s ■■■■■ stojí. Rozhodně se ze strany matky nejednalo o účelovou výpověď vůči obžalovanému a to i s ohledem na inteligenci svědkyně a hodnotu jejích priorit.

Ohledně osoby obžalovaného byli v přípravném řízení přibráni jako znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie ■■■■■. F. ■■■■■ (Č. ■■■■■) a odvětví psychologie (■■■■■. J. ■■■■■ V. ■■■■■). Tito znalci se vyjadřovali k osobě obžalovaného. Znalci obžalovaného vyšetřili a dospěli k závěrům, které konstatovali ve svých znaleckých posudcích a shodně tvrdí, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil v době, kdy trpěl homosexuální pedofilií, což je sexuální deviace, která se u něho manifestovala až v poslední době v důsledku oslabení rozumové kontroly v důsledku počínající lehké organické deteriorace intelektu, ale nedosahující ještě stupně demence. V důsledku této deviace a deteriorace u něho došlo k podstatnému zmenšení, nikoli však vymizení jeho ovládacích schopností v době činu, zatímco schopnosti rozpoznávací byly zachovány zcela. I phalopletysmografické vyšetření prokázalo vedle reakcí na nedevariantní heterosexuální aktivity a objekty nahých žen dílčí reakce obžalovaného na chlapecké podněty tedy na homosexuálně pedofilní prvky v sexualitě obžalovaného. Jeho pobyt na svobodě je pak dle znalců bez ochranného léčení psychiatricko-sexuologického v ústavní formě z hlediska možné recidivy nebezpečný. Bez předmětného léčení je prognóza jeho resocializace nepříznivá, v opačném případě, pokud se léčení podrobí, jeví se dobrou. Jeho rozumové schopnosti jsou přitom průměrné a nevyrovnané, což platí i o jeho paměti v důsledku už počínající deteriorace. Po osobnostní stránce má sklon k neurotické emoční reaktivitě, ale bez osobnostní poruchy. K poškozenému měl a má vztah pozitivní s tím, že se do něho i promítají pedofilní prvky jeho sexuality. K jeho matce má vztah negativní, devalvující a soupeřivý. Z hlediska psychologického byla motivace jeho jednání sexuálně deviantní. Nemá konfabulační sklony, ale byly zaznamenány jeho sklony ke zkreslování a blokování jeho výpovědi v jeho prospěch jako účelné obhajoby.

Závěry těchto znaleckých posudků napadla obhajoba s tím, že se nejedná o kvalifikované závěry učiněné výše uvedenými znalci a navrhli, aby byl u hlavního líčení vyslechnut, byť jako svědek, ■■■■■. J. ■■■■■ B. ■■■■■, který je odborníkem v psychiatrii a který sám měl možnost znalecké posudky prostudovat a má k nim námitky. Soud vyhověl návrhu obhajoby a výše zmíněného svědka vyslechl a umožnil, aby ■■■■■. B. ■■■■■ byl přítomen výslechu obou výše zmíněných znalců a to i přesto, že tyto znalecké posudky nemají přímo vliv na právní kvalifikaci posuzované trestné činnosti. Vztahují se pouze k osobě obžalovaného a v návaznosti na to i k otázce, zda mu má být uloženo ochranné léčení.

Svědék ■■■■■. J. ■■■■■ B. ■■■■■ ve své výpovědi u hlavního líčení konstatoval, že je profesorem psychiatrie a má praxi s vypracováváním znaleckých psychiatrických posudků. Byl požádán obhajobou, aby prostudoval posudek na obžalovaného, k čemuž si přibral i asistentku, neboť se nikdy sexuologií nezabýval.

Podle jeho názoru je ambulantní vyšetření v tomto případě nedostačující. On sám by navrhoval hospitalizaci obžalovaného. Závěry, které zde znalci konstatují, nebyly řádně zdůvodněny a i přesto byl učiněn závěr, což on by si nikdy nedovolil. K psychiatrickým závěrům z jeho strany není připomínek, avšak v psychologické oblasti by se mělo provést daleko více vyšetření. Má zvláště pochybnosti o pedofilii obžalovaného.

■. F. ■. Č. ■ byl přítomen výslechu svědka ■. B. ■. Poté, co tento svědek vypověděl, znalec konstatoval, že i přesto trvá na závěrech svého znaleckého posudku a k námitkám konstatovaným svědkem dodal, že od roku 1994 se neprovádí hospitalizace vyšetřovaných v jeho oboru a to zvláště s ohledem na finanční možnosti. On sám je znalce od roku ■, považuje se za zkušeného znalce a považuje ambulantní vyšetření za naprosto dostatečné. Vycházel ze spisových údajů a určitých náznaků v rozhovoru, neboť obžalovaný trestnou činnost popírá a není ochoten o ní mluvit, což znamená, že nemluví ani o motivaci k trestné činnosti. Falografické vyšetření provedl ■. V. ■, což je zkušený odborník v této oblasti, takže ani v tomto nevidí žádný problém. Další metody, o kterých se zmiňuje svědek, by provedeny být mohly, avšak z jeho pohledu se to nejeví jako bezpodmínečně nutné, neboť je významné to, jak obžalovaný mluvil o dítěti (nezletilém poškozeném) a o jeho zasvěcování do života, z čehož se dají dovodit významné okolnosti pro závěry znaleckého posudku. Podle jeho názoru neexistuje žádná další metoda, která by mohla zvrátit, či výrazně změnit jím učiněné závěry znaleckého posudku. Rovněž tak hospitalizace obžalovaného by k ničemu nepřispěla, neboť shodně s tím, co konstatoval ■. V. ■, by byl obžalovaný uzavřen na mužském oddělení psychiatrické kliniky, kde lze těžko očekávat projevy pedofilie, což je základní otázka, kterou znalci v tomto znaleckém posudku řešili. Znalec přihlédl i k výpovědi matky nezletilého a k výpovědi samotného nezletilého. Tyto výpovědi řádně hodnotil tak, aby si mohl učinit podklady pro jednoznačný závěr, který ve znaleckém posudku učinil. Sám znalec je i dětským psychiatrem, takže zkušenosti s vyšetřováním dětí má. Vyšetření obžalovaného trvalo přiměřeně dlouho tomu, aby bylo možno učinit závěry, které ve znaleckém posudku jsou a zopakoval, že vedle fyziologického heterosexuálního založení je u obžalovaného dána i deviace. Pokud svědek ■. B. ■ poukazuje na to, že jsou nutná další vyšetření, znalec jednoznačně konstatoval, že tato vyšetření by vedla pouze k pravděpodobnostním závěrům, ale nikdy by nemohla vyloučit či vyvrátit závěry popsané ve znaleckém posudku.

Rovněž ■. J. ■. V. ■ setrval na svých závěrech znaleckého posudku, který na obžalovaného podal a to i přesto, že by přítomen výslechu svědka ■. B. ■. U hlavního líčení zopakoval postup při vyšetřování obžalovaného a důvody, které jej vedly k výše citovaným závěrům. Je si zcela jistý, že psychologické vyšetření prokázalo organické poškození mozku, proto je u obžalovaného dána deteriorace intelektu. Shodl se se svědkem v tom, že je zde možnost, že deprese může imitovat projevy organického poškození mozku v testech, avšak jsou zde i projevy, které jsou typické pouze pro organické poškození mozku a u deprese se nevyskytují. Tyto příznaky zde znalec zaregistroval a utvrdily ho v jeho závěrech. Provedené vyšetření považuje za plně postačující a vyjádřil se i k námitkám svědka ohledně zobrazovacích metod. K předmětné pedofilii dále uvedl, že pedofilní rysy zjistili provedeným vyšetřením a tato pedofilie se u obžalovaného projevila na základě počínajícího organického poškození mozku a mohlo sehrát svoji roli i to, že obžalovaný přestal kontrolovat svoje

zábrany, neboť stačí malé poškození mozku a etické zábrany padají. V případě, že by obžalovaný neabsolvoval navržené léčení, je zde možnost recidivy jeho jednání.

K tomu, co namítal svědek [REDACTED]. B [REDACTED] znalec uvedl, že jím provedené vyšetření vztahující se k organickému postižení mozku, je plně dostačující. Falografické vyšetření je podle znalce podpůrným vyšetřením, avšak v případě, jako je tento, že podporuje sexuologické vyšetření, tak zvyšuje hodnotu celkových závěrů. I v tomto případě falografické vyšetření bylo naprosto standardní a plně dostačující. Podle znalce by bylo možno doplnit znalecký posudek některými věcmi, které naznačuje svědek, avšak on sám to považuje za nadbytečné a jím provedené vyšetření za dostačující.

Obhájce obžalovaného k odvolacímu řízení předložil i znalecký posudek vypracovaný [REDACTED] [REDACTED]. I [REDACTED] H [REDACTED], znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který se týká obžalovaného J [REDACTED] J [REDACTED] E [REDACTED] a kdy se znalec vyjadřuje i ke znaleckému posudku [REDACTED]. Č [REDACTED] a [REDACTED]. V [REDACTED]. Znalec [REDACTED]. H [REDACTED] se s původními znalci sice rozcházejí v tom, jak při vyšetření obžalovaného postupovali, avšak jejich závěry jím nejsou nijak zpochybňovány. Znalec konstatuje, že je možné, aby homosexuálně pedofilní jednání probíhalo mezi [REDACTED] a [REDACTED], ovládací schopnosti obžalovaného při homosexuální pedofilii a organickém poškození mozku jsou podstatně sníženy. Stejně tak je dle tohoto znalce nezpochybnitelný závěr původních znalců, že pobyt obžalovaného při pobytu na svobodě bez dostatečné léčby by byl pro společnost nebezpečný. Je spíše otázkou, zda obžalovaný organickým poškozením mozku trpí, kdy původní znalci dle jeho názoru neprovedli vyšetření dostatečně.

Ve smyslu § 213 tr. řádu byly konstatovány listinné důkazy, ze kterých je nutno zmínit lékařské zprávy. Z těchto zpráv je zřejmé, že u poškozeného nebyly zjištěny do roku 2008 výrazné psychické problémy, které by mohly mít souvislost s touto trestnou činností. Je pravdou, že matka poškozeného docházela s nezletilým k jeho praktickému lékaři, kde s ním řešila různé problémy, avšak vše bylo dle sdělení lékaře v normě.

Vztah mezi obžalovaným a matkou nezletilého je hodnocen i ve zprávě Magistrátu města [REDACTED], který se rovněž zabývá vztahem obou rodičů k nezletilému [REDACTED] a kde nebyly zjištěny žádné nedostatky ze strany matky k výchově nezletilého [REDACTED], ani nebyl zjištěn žádný návod matky vůči [REDACTED], jak by měl vypovídat proti obžalovanému. To, že mezi matkou nezletilého a obžalovaným probíhala celá řada soudních opatrovnických řízení, je zřejmé i z příloženého spisu Okresního soudu v [REDACTED], sp. zn. [REDACTED], jehož podstatný obsah byl u soudu citován, stejně tak jako všechna rozhodnutí, která se nezletilého [REDACTED] týkala, ať už se jednalo o úpravu styku [REDACTED] s nezletilým, či výši jeho výživného.

Obhájce obžalovaného navrhoval v průběhu hlavního líčení doplnit dokazování o vypracování nového znaleckého posudku na obžalovaného, neboť podle jeho názoru původně vypracovaný znalecký posudek [REDACTED]. Č [REDACTED] a [REDACTED] V [REDACTED] nebyl proveden řádným způsobem, a to s ohledem na závěry znaleckého posudku [REDACTED]. H [REDACTED]. V tomto případě soud i ve shodě s odůvodněním usnesení Vrchního soudu v Praze tento návrh na doplnění dokazování pro nadbytečnost zamítl, neboť jak se již zmiňuje ve svém usnesení i Vrchní soud,

je zřejmé, že závěry znaleckého posudku učiněného znalci [REDACTED], Č. [REDACTED] a [REDACTED], V. [REDACTED] nejsou ve výrazném rozporu s tím, co ve svém posudku konstatoval [REDACTED], H. [REDACTED]. Vrchní soud ani ve svém usnesení povinnost vypracování nových znaleckých posudků či doplňků znaleckých posudků zdejšímu soudu neuložil právě s odůvodněním v podstatě shodných závěrů zmíněných posudků.

Rovněž tak obhájce obžalovaného navrhol, aby se vyjádřily k ústavnímu znaleckému posudku znalkyně [REDACTED] F. [REDACTED] a [REDACTED] M. [REDACTED]. Podle jeho názoru jsou závěry ústavního znaleckého posudku spekulativní a tyto znalkyně by zjevné nesprávnosti, které podle jeho názoru v ústavním znaleckém posudku jsou, mohly vyvrátit, respektive se k nim vyjádřit. Ani tento návrh na doplnění dokazování nebyl soudem akceptován, neboť pokud by vyhověl návrhu obhájce obžalovaného, popřel by samou podstatu ústavních znaleckých posudků ve smyslu § 110 tr. řádu. Ústavní znalecký posudek se vyžaduje ve zvlášť obtížných případech, které vyžadují zvláštního vědeckého posouzení a není možno, aby v případě, že se závěry tohoto ústavního posudku liší od závěrů přibraných znalkyň, zpochybňovat jeho závěry. Ústavní znalecký posudek byl vypracován proto, aby odstranil rozpory mezi původně vypracovanými znaleckými posudky, což se také stalo a závěry tohoto znaleckého posudku posvětilo všech 13 přibraných znalců, kteří tvořili kolegium a takto následně rozhodli. Z tohoto důvodu soud považuje závěry ústavního znaleckého posudku za objektivní, podrobné, přesné a jelikož i [REDACTED] G. [REDACTED] u hlavního líčení při svém výsledku obhájil závěry tohoto znaleckého posudku, nemá soud důvod domnívat se, že by tento posudek měl mít nějaké vady, případně že by neodpovídal zjištěným skutečnostem. Samotná skutečnost, že tento posudek není příznivý pro obžalovaného (alespoň v takové míře, jak si to obžalovaný představoval), není důvodem pro vypracovávání dalších posudků či doplňků případně vyjádření.

Na základě všech výše uvedených skutečností a důkazů, které byly soudem hodnoceny jednotlivě i ve vzájemných souvislostech ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, je možno učinit závěr, že skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku rozsudku, se skutečně stal.

Obžalovaný je jednoznačně usvědčován ze spáchání trestné činnosti výpovědi nezletilého [REDACTED]. Podle názoru soudu, který měl k dispozici video z jeho výsledku, byl tento výslech proveden odpovídajícím způsobem, jak to mají na mysli příslušná ustanovení trestního řádu. Nezletilý byl vyslychající řádně poučen, a to i o možnosti odepřít výpověď a vhodným způsobem byl vyrozuměn i o tom, že vůči svému otci vypovídat nemusí. Nezletilý svědek tomuto poučení porozuměl a sám bez jakéhokoliv donucování o skutku vypověděl a zodpověděl i položené dotazy. Výpověď tohoto nezletilého svědka tedy soud považuje za právně bezchybnou, neodporující trestnímu řádu. I v průběhu řízení, které následovalo po zrušení původního rozsudku, obžalovaný napadal relevantnost výsledku poškozeného a zdejší soud i ve shodě s usnesením Vrchního soudu v Praze konstatoval, že právní hodnocení výsledku poškozeného není otázka pro znalkyni či její konzultantku, ale pro soud, který jak výše uvedeno, považuje tuto výpověď za naprosto právně čistou. Z tohoto důvodu soud z této výpovědi při hodnocení důkazů mohl vycházet a také z ní vycházel.

O tom, že nezletilý poškozený [REDAKCE] vypovídal pravdu, svědčí i závěry ústavního znaleckého posudku, který byl vypracován Psychiatrickou léčebnou v [REDAKCE] a kdy tento renomovaný ústav dospěl k závěru, že výpověď poškozeného je věrohodná a neshledal v ní znaky návodu či jiného ovlivnění (podrobnosti jsou uvedeny již výše). Výpověď nezletilého je v souladu i s výpovědí jeho matky svědkyně J. S. [REDAKCE]. Ani v případě této svědkyně nebylo zjištěno, že by měla tendenci vypovídat proti obžalovanému z důvodu msty, nebo že by syna naváděla k tomu, aby lživě proti svému [REDAKCE] vypovídal. Její výpověď je věrohodná a podrobnosti ohledně této výpovědi jsou uvedeny shora, kdy ji hodnotil znalec a dospěl k jednoznačným závěrům, které umožňují soudu použít tuto svědeckou výpověď jako důkaz, který hovoří a vypovídá poměrně jednoznačně o vině obžalovaného. V souladu s touto výpovědí se soudu jeví i výpověď sv. P. T. [REDAKCE], který se vyjadřoval k problémům, které poškozený nezletilý měl.

Za základní a objektivní důkaz pak soud považuje ústavní znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, kdy se znalci vyjádřili k věrohodnosti výpovědi poškozeného a jednoznačně stvrdili, že tato jeho výpověď učiněná v přípravném řízení, je věrohodná, takže soud nemá důvod výpověď nezletilého [REDAKCE] nějakým způsobem zpochybňovat a považuje ji za hlavní důkaz, který svědčí o vině obžalovaného. Z tohoto důvodu považuje skutkový děj popsáný ve výroku tohoto rozsudku za jednoznačně prokázaný, když v průběhu hlavního líčení nebyly provedeny žádné důkazy, které by hovořily ve prospěch obžalovaného s výjimkou znaleckého posudku [REDAKCE]. F. [REDAKCE] a [REDAKCE]. M. [REDAKCE], které uzavřely, že poškozený nevypovídal o skutečnostech, které sám prožil a považují jej za osobu nevěrohodnou. S těmito závěry se vypořádal ústavní znalecký posudek, a proto soud k těmto závěrům tohoto znaleckého posudku znalkyň [REDAKCE]. F. [REDAKCE] a [REDAKCE]. M. [REDAKCE] nepřihlížel.

Na základě takto zjištěného skutkového děje a na základě závazných pokynů obsažených v usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. [REDAKCE] pak soud dospěl k závěru, že tímto jednáním obžalovaný naplnil po formální i materiální stránce zákonné znaky skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 2 tr. zákoníku, neboť jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší 15 let svěřené jeho doзору zneužívaje jeho závislosti nebo svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti nebo vlivu.

Je pravdou, že státní zástupce ve své závěrečné řeči u tohoto hlavního líčení navrhoval, aby jednání obžalovaného nebylo posouzeno jako zločin znásilnění podle § 185 tr. zákoníku právě s ohledem na závazný pokyn Nejvyššího soudu ČR a podle jeho názoru by mělo být jednání obžalovaného kvalifikováno jako zločin sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 1 alinea druhá, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný dle státního zástupce přiměl jiného zneužívaje jeho bezbrannosti k obnažování a jinému srovnatelnému chování a čin spáchal na dítěti mladším 15 let. Podle státního zástupce obžalovaný při svém jednání zneužil jeho spolehlivě prokázané psychické bezbrannosti (s ohledem na věk nezletilého) a tuto skutečnost odůvodnil tím, že pokud by se jednalo pouze o zneužití vlivu a důvěry, tak by to bylo v těch případech, kdy oběť trestného činu ví, tzn. chápe, že je vůči ní realizováno protiprávní jednání, tedy něco, co je nesprávné a nemá se dělat, ale pro vztah k pachateli, který na ni má vliv a ona k němu chová i důvěru se jeho jednání podrobí, kdy tohoto si je pachatel

vědom. V tomto případě tak nezletilý ■■■■■ si nebyl vědom protiprávnosti, resp. nesprávnosti a motivace jednání obžalovaného a tohoto obžalovaný využil. Tím tedy obžalovaný zneužil jeho bezbrannosti.

Obhájce obžalovaného naopak poukázal na to, že by měl být obžalovaný, i s odkazem na jeho předchozí závěrečné návrhy, obžaloby v plném rozsahu zproštěn, kdy při své závěrečné řeči prakticky setrval na svých závěrech, které učinil již u předchozího hlavního líčení a alternativně pro případ, že by zdejší soud nerozhodl o zproštění, navrhoval, aby bylo jednání obžalovaného kvalifikováno jako trestný čin ohrožování mravní výchovy mládeže (obhájce má zřejmě na mysli přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 tr. zákoníku), v horším případě aby byl obžalovaný uznán vinným zločinem pohlavního zneužití podle § 187 tr. zákoníku.

Jak již výše naznačeno, soud po pečlivém zvážení všech skutkových okolností, které v této dlouho projednávané a rozsáhlé věci byly zjištěny a zvláště s přihlédnutím k závaznému rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, dospěl k závěru, že se skutečně nejedná o zločin znásilnění ve smyslu § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku, jak to bylo původně v rozsudku zdejšího soudu kvalifikováno, avšak o zločin pohlavního zneužití ve smyslu § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku a to z důvodů uvedených shora.

K námitkám a k návrhům, které uváděli jednak státní zástupce a jednak obhájce, soud může konstatovat tolik, že v důkazním řízení bylo zcela jasně prokázáno, že nezletilý ■■■■■ je osobou mladší 15 let a že obžalovaný je osobou, do jehož dozoru byl nezletilý ■■■■■ svěřen. V případě otázky, zda se jedná o využití bezbrannosti či o zneužití závislosti nebo svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti nebo vlivu, což je rozdíl mezi ust. § 186 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku a § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku je nutno konstatovat, že podle názoru soudu nejsou dány podmínky pro posouzení jednání obžalovaného, který by měl využít bezbrannosti nezletilého. Je pravdou, že nezletilému ■■■■■ bylo v době předmětného jednání ■■■■■ až ■■■■■ let, tzn., že se jednalo o v sexuální problematice výrazně nevyzrálého jedince. Je zřejmé, že „zneužití závislosti“ předpokládá stav, kdy poškozená osoba je v určitém směru odkázána na pachatele a tím je omezena svoboda jejího rozhodování. Právě tohoto nedostatku úplné svobody obžalovaný využil k realizaci svých záměrů. Je zřejmé, že poškozený nezl. ■■■■■ si s ohledem na svůj věk a vztah k ■■■■■ neměl důvod myslet, že by mu svým jednáním chtěl obžalovaný nějak ublížit, případně jej činem sexuálně zneužívat a právě tato skutečnost pomohla obžalovanému k tomu, aby se jednání, které je ve výroku rozsudku popsáno, ve vztahu k nezletilému dopustil.

Rozdíl mezi bezbranností a využitím závislosti pak soud spatřuje i v tom, že v případě bezbrannosti by se jednalo o takový stav oběti, kdy by nemohla dát žádným způsobem najevo svůj případný odpor nebo nesouhlas k tomuto jednání (např. těžká opilost, případně fyzické znemožnění vyjádření svého nesouhlasu svázáním apod.). V tomto případě tomu tak nebylo. Nikdo, ani obžalovaný, nezletilému ■■■■■ nebránil v tom, aby se vyjádřil k jednání obžalovaného a pouze z výše zmíněné skutečnosti, kdy nezletilý nepoznal, že se u obžalovaného jedná o něco nesprávného či trestného, nezapřičinila, že se nezletilý obžalovanému bránil. Podle názoru soudu nezletilý v tomto jednání právě i s ohledem na svůj

věk a osobu obžalovaného neviděl nic, co by mu mělo uškodit a v tom je dán prvek využití jeho závislosti na osobě obžalovaného a z této závislosti, případně postavení, vyplývající důvěryhodnosti. Nezletilý plně důvěřoval svému [REDAKCE] a proto byl svolný k tomu, aby vyplnil [REDAKCE] přání a choval se způsobem, jak je popsáno ve výroku rozsudku.

Je zřejmé, že bylo zjištěno (a vyplývá to i z usnesení Vrchního soudu v Praze [REDAKCE]), že mezi obžalovaným a nezletilým došlo k sexuálním aktivitám, kdy obžalovaný přiměl poškozeného k obnažování a to v případě, kdy si před ním nezletilý [REDAKCE] musel svléct oblečení a následně si přetahovat na odhaleném penisu předkožku a ostatní zrealizované kontakty i tak, jak jsou shora popsány, mezi jejich penisy a hýžděmi lze beze všech pochybností právně posoudit jako jiné srovnatelné chování, když tyto rovněž spočívaly zejména v aktivním jednání poškozeného podle pokynů obžalovaného, kdy zejména musel svým penisem tlouct a třít se o penis obžalovaného a stejně tak se třít svými nahými hýžděmi o jeho nahé hýždě. Rovněž tak bylo prokázáno líbání penisu obžalovaného poškozeným, takže všechna tato jednání, která mezi sebou obžalovaný s poškozeným provozovali, lze jednoznačně podřadit pod právní kvalifikaci § 187 tr. zákoníku, tzn. pod zločin pohlavního zneužití. Proč soud využil i kvalifikované skutkové podstaty v tomto případě, tzn. ust. § 187 odst. 2 tr. zákoníku, je podrobně rozebráno shora.

Co se týká námitek, které použil obhájce obžalovaného a se kterými se obžalovaný ztotožnil, zde soud opětovně odkazuje na své předchozí rozhodnutí v této věci, dále na odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Praze, který zdejší rozsudek z 11.8.2011 potvrdil a rovněž i na obsah usnesení Nejvyššího soudu ČR [REDAKCE], kde rovněž není ani zmínka o tom, že by zdejší soud měl jakýmkoliv způsobem skutkové závěry měnit (ani nemůže).

K osobě obžalovaného soud zjistil, že žije ve [REDAKCE], je občanem [REDAKCE] a v České republice ani jiných státech soudně trestán nebyl.

Při úvaze o výši a druhu trestu soud přihlédl k polehčující okolnosti a to, že obžalovaný vedl před spácháním trestného činu řádný život (§ 41 písm. o) tr. zákoníku). Ve smyslu § 42 písm. d) tr. zákoníku obžalovanému přitěžuje ta skutečnost, že využil bezbrannosti a závislosti poškozeného k tomu, aby se této trestné činnosti mohl dopustit. Při změněné právní kvalifikaci oproti předchozímu rozhodnutí, které je nyní pro obžalovaného příznivější a kdy je trestní sazba 2 – 10 roků, dospěl soud k závěru, že přiměřeným trestem, který bude odpovídat všem zásadám pro ukládání trestu a všem výše uvedeným polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, je trest odnětí ve výměře tří roků, kdy obžalovaný byl pro výkon tohoto trestu ve shodě s ust. § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem. Soud při svém rozhodování vzal do úvahy i to, že již uběhla delší doba od spáchání předmětného jednání a že i na základě jiných soudních rozhodnutí by v budoucnu obžalovaný neměl mít přístup k obžalovanému [REDAKCE], takže by měl být dán předpoklad, že tento poměrně krátký trest odnětí svobody bude pro potrestání obžalovaného postačující a není třeba ukládat trest delší.

S ohledem na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie bylo obžalovanému uloženo podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku ochranné psychiatricko-sexuologické léčení ve formě ústavní.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat odvolání **do osmi** dnů ode dne jeho písemného doručení prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové k Vrchnímu soudu v Praze. Odvolání může podat státní zástupce, obžalovaný, poškozený a osoby oprávněné podat odvolání ve prospěch obžalovaného podle § 247 odst. 2 tr. řádu. To je příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manželka a družka, státní zástupce a poškozený mohou podat odvolání i v neprospěch obžalovaného. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a)** státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, **b)** obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, **c)** zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a **d)** poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy a skutečnosti.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Hradci Králové dne 11.9.2012

JUDr. Jiří Vacek, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

